

Tuần Báo Vô Vi

23 tháng 10 năm 2011

Số 52

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hàng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Duyên lành Bé có quý thương mọi người hay không ?
- 2) Có nhiều người muốn tu theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp nhưng không tu được tại sao ?
- 3) Muốn đạt được một kết quả tốt thì phải làm sao ?
- 4) Bé đến đây sao Bé không đi chùa, cũng chẳng chịu đi đâu cả, tại sao ?
- 5) Hôm nay Bé phải bay qua Hawaii thăm bạn đạo bên đó, Bé sẽ nghĩ sao về họ ?
- 6) Có người già nào không ham sống không ?
- 7) Làm sao mới đạt được sự mong muốn ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 21 tháng 3 năm 1993 1) Hỏi : Duyên lành Bé có quý thương mọi người hay không ? Đáp : Thưa, Bé rất quý thương mọi người, vì mọi người có khối óc mà đành quên sự thanh nhẹ của chính mình, hướng ngoại nuôi dưỡng tự ái, tranh chấp sanh ra bệnh hoạn, xét kỹ thương hay là ghét vì chính họ không biết thương quý họ, tham động mê lầm, làm mất tất cả nhân quyền và linh quyền của chính họ, lúc nhắm mắt chỉ biết tiếc uổng mà khóc than! Kệ: Sống không tu học tự bàn giải Y lại u mê bỏ dịp may Tự học tự hành thanh đạt thức Quy nguyên thanh nhẹ trí an bài.	Ngày 22 tháng 3 năm 1993 2) Hỏi : Có nhiều người muốn tu theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp nhưng không tu được tại sao ? Đáp : Thưa, có nhiều người muốn tu nhưng không tu được là vì nghiệp lực lôi cuốn từ nhiều kiếp, thân tâm không được yên ổn, vì đã và đang sống trong tập quán đua đòi tiền tài danh vọng, khó thực thiện được một ý chí khai triển thanh cao, khó khép mình vào thanh tịnh tự thức và phát triển từ bi.
Ngày 22 tháng 3 năm 1993 3) Hỏi : Muốn đạt được một kết quả tốt thì phải làm sao ? Đáp : Thưa, phải tự thức và thực hiện một tập quán mới như: Đúng giờ phải công phu tinh tấn, phát triển từ giờ phút hướng về thanh tịnh, liên tục như vậy thì sẽ có kết quả tốt. Kệ: Thực hành chơn pháp tự minh tâm Giải quyết trước ô tự tiến thâm Tâm đạo tràn đầy tâm tự thức Hành thông tự đạt lý giao tâm.	Ngày 23 tháng 3 năm 1993 4) Hỏi : Bé đến đây sao Bé không đi chùa, cũng chẳng chịu đi đâu cả, tại sao ? Đáp : Thưa, Bé đến đâu cũng vậy chỉ lo dọn quét tâm thân là công việc làm không hết làm gì có thì giờ đi chơi, ở bất cứ nơi nào ngày đêm cũng lo hành pháp cả, Bé vẫn vui vẫn khỏe và lúc nào cũng trẻ trung là được rồi, không vướng bận chuyện chùa chiền và ngoại cảnh nữa. Kệ: Tu tâm khai thác trí tâm chùa Chẳng có tham lam chẳng thích mua Luyện pháp tâm thân cùng chuyển tiến Thực hành tinh tấn chuyển thông mùa.
Ngày 24 tháng 3 năm 1993 5) Hỏi : Hôm nay Bé phải bay qua Hawaii thăm bạn đạo bên đó, Bé sẽ nghĩ sao về họ ? Đáp : Thưa, Bé có cơ hội tái ngộ các bạn đồng hành quý yêu của Bé nơi đó. Họ sẽ rất vui khi tái ngộ. Kệ: Duyên lành tái ngộ sống an vui Phát triển tâm tư rõ đạo mùi Giải trước phân hành tâm đạt thức Quý yêu cao đẹp tự rèn trui.	Ngày 25 tháng 3 năm 1993 6) Hỏi : Có người già nào không ham sống không ? Đáp : Thưa, tuổi già mới có kinh nghiệm của cuộc sống, muốn sống để cống hiến một phần kinh nghiệm của chính mình cho hậu đại.

Ngày 25 tháng 3 năm 1993

7) Hỏi : Làm sao mới đạt được sự mong muốn ?

Đáp : Thưa, muốn đạt được sự mong muốn thì phải có pháp tu thân, tự kiểm soát lấy chính mình, không nên làm mất quân bình trong nội lực như: lo âu và buồn tủi, thì cuộc sống mới được yên vui.

Kệ:

Ý lực quân bình thức đạo mùi
Chẳng còn lưu luyện vẫn an vui
Thành tâm tu luyện tùy duyên thức
Tu luyện thực hành tự mình vui.

Vấn Đạo Về Cha Kim -1 (tiếp theo)

...

Bạn đạo: Thưa ông Tám, ông Tám có xác nhận cái luồng điện mà qua xác thân Nguyễn văn Mùa có phải là Ngọc Hoàng Thượng Đế không?

Thầy: Có, có cái đó, không phải là vô liên trong cái bình xác hơi nhưng mà khi có trình độ mới có xuống. Bữa tối đó là xuống đứng đấy.

Bạn đạo: Thưa ông Tám có trình độ là làm sao?

Thầy: Trình độ người tu đối diện cần thiết xuống dần giải.

Bạn đạo: Ông Tám nói vậy tại sao lúc luồng điện gặp Ngọc Hoàng cũng có trình độ cao nhưng mà cái luồng điện này lúc đó tỏa ra rất là thấp kém. Thì ông Tám nói khi nào cái luồng điện này khi nào gặp cái người bạn đạo mà họ có tu cao thì luồng điện này nói chuyện bằng cách khác, khi gặp người tu thấp thì luồng điện này nói cách khác. Vậy tại sao luồng điện này khi gặp Ngọc Hoàng là gặp một luồng điện cao mà...

Thầy: Bởi vì cái đó là Ngọc Hoàng muốn giải trước cho Nguyễn văn Mùa, phải chuyển cho Nguyễn văn Mùa trước rồi nó sẽ hóa thành. Bởi vì chu kỳ nó xuống đây là đáp vô trước rồi, nhưng mà gặp Ngọc Hoàng thì phải chuyển cho nó xuống cho mây trước, cực trước, rồi mây trở về thanh mây mới làm việc được là giải cho cái bản thể. Cho nên một thời gian sau hai người nó không có gì hết. Êm! Bởi vì nó trước mà, cái phần thanh cực thanh nó nhập vô bản thể trước thì bây giờ phải ở cũng như dọa cho nó trước, cực trước rồi nó mới hết trước. Cũng như hồi trước tôi xuống cũng vậy học nhảy đầm, học ăn học nhảy, học đủ thứ hết cái gì cũng học, trước mà. Rồi từ cái trước nó trở lại cái thanh, tu còn dữ hơn. Đó, để cái bản thể nó tu. Chớ còn xuống đây cái gì cũng không biết, đưa cái bánh bao không biết. Hồi đó đưa tôi cực sủi mại, tôi đâu có biết, bì bọp không biết nhai, lắc lắc vầy rồi nuốt thôi, không biết nhai, thấy chưa? Rồi sau này phải học, học trước, học trước, học trước, học trước, học trước, học đủ thứ hết, rồi mới trở về thanh mới hiểu vững chơn lý. Nhiệm vụ truyền pháp nó cũng thế.

Bạn đạo: Thưa ông Tám nói vậy cái luồng điện này xuống học trước thì chỉ học những cái chuyện của thế gian như chuyện ăn, những chuyện ciné, những

chuyện nhảy đầm là học những chuyện trước là vì luồng điện đó xuống, không có biết. Nhưng mà sự sáng suốt về luồng điện đó đâu có học là vì luồng điện đó là Ngọc Hoàng, luồng điện đó có đầy sự sáng suốt chứ đâu có phải là không biết mà tại sao lại không có sự sáng suốt để mà hai luồng điện nhận diện với nhau?

Thầy: Có, trên đó nó có nhưng mà hai người cũng biết với nhau nhưng mà chuyển cho nó mau. Cũng như ví dụ cái điện cắm vô cái Sony này cái máy nó paralysie¹ cũng phải cho nó chạy một hồi lâu, rồi sửa lần lần nó êm. Cũng như cái bình xác hơi này nó không có đúng, của người ta rồi để tiếp tục. Cho nên, bữa tối ngồi nói chuyện với tôi thằng Ngà thấy khác hết, khác hẳn, khác hẳn, khác hẳn nói chuyện với mấy người ở đây là tôi trợ điện cho thằng Mùa, rồi cái điện xuống ngon lành, nói ngon không? Nói tới Thông Hải mà nghe mê, Thông Hải bây giờ cứ nhắc hoài, Trời! Nó nói đâu có thua cô Kim còn hay hơn nữa là khác. Mà nhờ cái gì? Nhờ cái này trợ, tôi kêu thằng Ngà ngồi coi cái điện chạy thế nào, thằng Ngà thấy có điện liền thì bữa tối đó. Cho nên tùy theo cái trình độ. Cho nên người đời bị thắc mắc là không hiểu và chưa có trình độ mà thôi, chớ không có gì hết.

Bạn đạo: Thưa ông Tám nói như vậy không được như người đời không biết không có trình độ thì thắc mắc về vấn đề của Nguyễn văn Mùa, nhưng đối với cô Kim là có một luồng điện mà ông Tám cho là sáng suốt hơn ông Tám nữa thì không có thể làm lẫn Nguyễn văn Mùa là vì cô Kim cứ nhất định là đây là một chơn linh đi xuống trần có nhiệm vụ sau này làm việc cho cô Kim chớ không phải là Ngọc Hoàng hay là gì hết á. Cũng như các con đây là chơn linh, chơn điện xuống, cái phần này cũng vậy là một chơn điện xuống để tiến hóa thôi chớ nhất định không cho đó là Ngọc Hoàng. Thưa ông Tám...

Thầy: Đó, nó chưa tới toàn giác được, nó cũng là điện của Ngọc Hoàng. Bởi vì chúng mình cũng điện

¹ Paralysie: tê liệt

của Ngọc Hoàng chớ gì đâu nhưng mà nó chưa tới toàn giác.

Bạn đạo: Thưa ông Tám như vậy là cô Kim đã có toàn giác chưa?

Thầy: Diển cô Kim siêu nhiều lắm, siêu hơn bởi vì là nó đi vô chỗ cực thanh rồi thành ra cái ông Mùa rờ không có tới. Tôi đã nói rồi rờ không có tới, nhưng mà một thời gian sau này thằng Mùa nó đổi tướng rồi cũng bắt mấy hồi, chút xíu hà, rồi nó cũng đi tới chỗ đó. Còn bây giờ nhiệm vụ y là đi truyền pháp mà truyền pháp phải đụng chạm nhiều, trong cái đụng đó để cho nó ý thức, rửa cái óc mê trần của y, của cái cơ thể này, rửa cái óc chấp, cho chấp để phá chấp, thấy không? Cho chấp để phá chấp. Nhưng mà người thường làm sao hiểu cái đó. Cho Nguyễn văn Mùa chấp lễ nghi để phá chấp, để phá chấp à. Nó không phải như cô Kim, cô Kim hồi xuống đó nó khác, nó không có chấp mà thằng này nó còn chấp.

Bạn đạo: Thưa ông Tám nói là đưa ông Mùa đó xuống đây để truyền pháp nhưng mà sao Ngọc Hoàng xuống qua ông Mùa thì nói là xuống đây tham quan trần gian trong sáu phút chương trình thì bằng hai tháng trên này rồi là sẽ trở về trên đó.

Bạn đạo: Ngày rằm tháng bảy này sẽ bỏ xác.

Thầy: Nói chớ không có đâu.

Bạn đạo: Dạ thưa ông Tám chưa tới ngày để coi tới ngày đó có trúng không?

Thầy: Không có.

Bạn đạo: Bị ông có nói ông ra để rằm tháng giêng này đánh giầy thép cho mình biết.

Bạn đạo: Là rằm tháng bảy này là ông sẽ bỏ xác.

Thầy: Bị lộn xộn, nó cũng y như hồi tôi xuống chừng ít tháng rồi đi. Đi luôn đó. Đâu có đi luôn mà giam ở đây tới bây giờ chưa chết. Cái chuyện đó là trong kinh nghiệm của tôi mà làm sao chối cãi được. Rồi tôi đâu có muốn sống, dòm thấy mê, giới thiệu người nào thấy người nào cũng dữ hết hà. Tôi ngán rồi, cái này em. Trời ơi, sao nó nghiệp nhiều quá, thôi thôi chơi chút rồi thôi đi về chớ không có ở đây, nhưng mà đâu có được. Bởi vì câu nói đó nhiều khi nó an ủi cái thể xác này, nó còn lộn xộn chưa có trật tự đâu.

Bạn đạo: Thưa ông Tám nói vậy lộn xộn tất nhiên lời thuyết pháp, những cái tiên tri về thời cuộc ông nói cũng lộn xộn luôn, lấy gì bảo đảm.

Thầy: Không có đúng đâu.

Bạn đạo: Không đúng hả ông Tám.

Thầy: Cái thiên cơ nó không cho nói như vậy. Không có người nào được nói rõ như vậy, nói rõ là trật, không có đúng đâu.

Bạn đạo: Ông nói trước nay thì thiên cơ thì bất khả lậu nhưng mà...

Thầy: Nhưng mà bây giờ ông nói, xuống tới tôi là khẳng khẳng một trăm câu cũng không nói thời cuộc, nhưng mà tôi chọc cho y nói thời cuộc để cho thằng Thông Hải nó chạy qua nó nghe, cho nó nói thời cuộc. Ông nói nếu mà cha nói thời cuộc là cha đánh con, cái câu này nó thấy làm sao, phải không? Bởi vì con biết mà tại sao con không nói với thằng kia rồi cũng... Nếu mà cha nói thời cuộc là cha đánh con. Ồ, tôi nói thì cha cứ việc nói đi để cho người bạn này nó nghe, ông nói thì Thông Hải chạy qua khoái nghe thời cuộc, bởi vì anh đi vùng kinh tế mới đau khổ, nghe thời cuộc vậy thôi. Nói rồi cái bắt đó anh ngồi anh nghe, tôi nói nói chút thôi, để nó qua.

Bạn đạo: Thưa ông Tám như vậy cái phần diển Ngọc Hoàng này có cho biết cái tiền thân của Nguyễn văn Mùa và hiện thân của Nguyễn văn Mùa và cũng cho biết tiền thân của ông Tám như vậy luồng diển Ngọc Hoàng này nói như vậy có đúng không?

Thầy: Có, nó thuộc về Tiên đồng xuống chớ không có gì.

Bạn đạo: Chỉ hỏi ông Tám là có phải là anh của cái xác của tiền thân Nguyễn văn Mùa không?

Thầy: Anh là người đi trước thôi

Bạn đạo: Vậy xin hỏi ông Tám cái phần xác định là anh và là con của Thái Thượng Lão Quân là Thiên y Bạch mẫu, thưa ông Tám có phải vậy không?

Thầy: Thì nó cũng là người đi trước thôi. Bởi vì chưa mở huệ mà muốn biết cái chuyện đó rồi nó dội trở lại rồi thắc mắc, rồi ngủ không được.

Bạn đạo: Nếu mà ngủ, ngủ ngon như thường.

Bạn đạo: Bà hỏi vậy để bà xác định bà có phải là Nữ Hoa công chúa?

Thầy: Bà cũng tiên chớ bà lời thôi sau này cũng tiên chớ không phải tầm bậy đâu.

Bạn đạo: Chúng ta tìm hiểu thắc mắc và tìm hiểu thời cuộc nữa.

Thầy: Người tu Vô Vi là huynh đệ của Thiên Tiên chớ không phải địa tiên, huynh đệ của thiên tiên, rồi sau này các người tu rồi nó sẽ có những cái phần xuống nó thăm và mến ghê lắm có như vậy nam cũng như nữ nó sẽ tới gặp chúng ta rồi đừng cho đó là địa vị chúng ta cao và nuôi cái tự ái là che lấp Vô Vi, thấy chưa? Thấy mình tới mình cũng mừng,

người đi tới trước thì cũng cố gắng giữ những sự từ bi thôi, còn bên trên nó xuống hòa hợp từ bi với mình. Không phải nói ta tu ngon mà ta tới kiếm tao, không phải. Đó là người ta tới giúp mình tiến hóa, người ta xác nhận một lần nữa để cho mình gắng tu hơn, đó là bề trên sắp đặt, thấy chưa? Cho nên, đừng có tự đắc và tự ái, mầy thấy không? Tao ngon không? Cái đó không được, không có ngon, học thôi chứ không có ngon.

Bạn đạo: Ông Tám nói vậy đúng lắm như qua cách học hỏi của ông Tám hồi đó giờ cái cách giảng pháp ông Tám rất nhỏ nhẹ, từ tốn và hòa với tất cả các bạn đạo dù là thấp hay cao thì cũng vậy. Nhưng mà qua cái xác thân Nguyễn văn Mùa cũng vậy khi nói pháp có một cái rất cách hiên hòa, lễ độ, từ tốn, hòa nhã ghê lắm. Nhưng mà cái cách nói đạo của cô Kim thì khác, ở trong giọng nói cô Kim có cái vẻ cao ngạo, tự tôn hơn và cái gì cũng xưng là ta đây hết. Thì thưa ông Tám có phải mặc dù là luồng điển Ngọc Hoàng hay là một luồng điển gì nhưng mà qua xác thể của một cá nhân thì có mang cái cá tánh của người đó một phần thưa ông Tám có phải không?

Thầy: Có đúng như vậy nhưng mà nó có cơ hội nói pháp rồi phải thay đổi. Bởi vì những cơ hội để phá cái cá tánh của một người, nó phải đụng chạm. Cho nên, bề trên sắp đặt rất nhiều và cho đụng chạm rất nhiều để cho nó hết luôn. Cái đó, chúng ta chỉ hòa với tất cả và học với tất cả, nghe tôi nói để học mà thôi thì chúng ta nên hòa để học khôn, rồi chúng ta sẽ thấy cái nào chánh, cái nào không chánh, thấy không? Đó, phần trước ở dưới thế nào, phần trung giới thế nào, phần thượng giới thế nào, thoát phàm thế nào. Tuy rằng một lời nói, nói mà nó có mấy ngàn cách trong đó một dãy vậy chứ mình xài có một chữ thôi. Đó, có điển người ta chiếu một chút thôi chứ không có chiếu lâu nhưng mà tu để hiểu, có cơ hội tu tôi muốn để cho các bạn hiểu, hiểu được cái đó nó mau lắm và sung sướng lắm. Còn người đời thì họ thấy phải tôn trọng một người thôi mà đôi một người là hư. Đó là họ bị gạt, họ sẽ bị gạt, nếu mà họ tôn trọng một người là họ sẽ bị gạt, mà sẽ có nhiều người như vậy là không ai bị gạt, bởi vì Vô Vi sắp đặt, không bị gạt.

Bạn đạo: Con thấy theo con nhận thấy cái phần luồng điển thứ nhì đi tìm ông Tám cũng nói lên cái điều đó.

Thầy: Nhiều người như vậy không ai bị gạt.

Bạn đạo: Hồi này thằng Hà nói cái cô kêu tên gì đó, tôi đi gặp cái cô đó.

Bạn đạo: Ông Tám, có một bạn đạo nói đặt câu hỏi là cái Ngọc hoàng số hai là Ngọc Hoàng Nguyễn văn Mùa, kêu Ngọc Hoàng số hai là nói rằng tới cõi đại định giới là chót hết nhưng mà Ngọc Hoàng số một thì nói trên đó còn nữa, thì bạn đạo đó thắc mắc không biết là Ngọc Hoàng nào nói đúng.

Thầy: Bởi vì đại định là một chuyện, còn cái vô cực một chuyện.

Bạn đạo: Vô cực còn cao hơn nữa hả ông Tám.

Thầy: Còn nữa.

Bạn đạo: Như vậy luồng điển Ngọc Hoàng của Nguyễn văn Mùa chỉ tới giới đại định thôi. Dạ, đại định giới thôi. Còn Ngọc Hoàng qua cô Kim thì cao hơn.

Bạn đạo: Tiên đang phát ngôn.

Bạn đạo: Thưa ông Tám qua những cuộc nói chuyện giữa luồng điển của Ngọc Hoàng số một và Ngọc Hoàng số hai, ông Tám thì thấy có một cái sự, cái đó là theo cái ý của tôi nghĩ thôi là cô Kim thì có thiên về chánh trị hơn và biết cái vị kia mình vương...

Thầy: Một cái siêu diệu người ta đâu có nói thời cuộc nữa, hết rồi. Cho nên, tôi khuyên các bạn tu để hiểu mình nhiều hơn về với mình sớm hơn và hiểu sự siêu diệu sẵn có của mình và hòa hợp với mọi sự siêu diệu của hư không. Đi tới đó mà mình thấy đi còn ứ hơi, rồi mình còn chấp cái này, cái kia, cái nọ làm gì, ông Ngọc Hoàng thứ một triệu cũng thấy kệ ông, tôi chỉ nghe chơn lý thôi.

Bạn đạo: Thưa ông Tám vậy cần lắm chứ mình muốn đi tới siêu diệu mình phải gặp nhiều trường hợp vậy mình mới siêu diệu là vì mình gặp nhiều trường hợp mình mới trở về mình được. Còn ông Tám nói bây giờ đừng chấp, đừng có nghe đâu có được, phải nghe để trở về mình chứ.

Thầy: Mình phải nghe cái siêu diệu mà mình đừng chấp cái lý đời.

Bạn đạo: Dạ, đúng rồi còn chấp.

Thầy: Còn chấp cái lý đời. Bà em em này còn chấp lý đời.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài gòn ngày 13/08/1978)

LINH HỒN ĐÁNH MẤT

Đã lâu rồi mình không về quê hương Kiên Giang, có dòng sông xanh, có vòm bờ biển đẹp, bấy lâu đã trôi dạt theo dòng đời để tìm chén cơm manh áo, rồi đến công danh sự nghiệp, ngày hôm nay mình được gì đây với độ tuổi quá trung niên này? Phải chăng chỉ còn một xác thân gầy mòn ốm yếu phủ che một linh hồn nhiều tội lỗi, đoạn trường đau khổ, mình đã dùng trí khôn để đi tìm cái động loạn ở trường đời mà đánh mất đi cái thanh tịnh hồn nhiên vốn dĩ đã có sẵn trong mình, và nó chính là ngưỡng cửa của linh hồn... nhưng giờ thì đã mất !

Rồi hôm nay mình may mắn nhận được Pháp Thiền Vô Vi để hành triển, hy vọng một ngày nào đó sẽ tìm lại được chính mình để bước về nẻo giác, nhưng trên thực tế cuộc sống hằng ngày mình đang tìm về ngõ đục để đánh mất linh hồn. Tại sao vậy? Tại vì mình quên trở lại nội tâm, không dám sống lại với sự phức tạp của nội thức, để hy vọng phát hiện ra những khuyết điểm mà tu sửa, mới có thể cứu vớt được linh hồn khỏi sa đoạ vào ngoại cảnh si mê đầy oan nghiệt.

Thật ra đục ai ai cũng thích, tất cả mọi người trên thế gian cố gắng tạo dựng quyền lực, danh vọng đều có một như cầu chung là thỏa mãn tham dục, nhìn lại mình, mình cũng là một con người bình thường sinh ra và lớn lên trong một môi trường đầy tham dục ở thế gian, thì nó đã ẩn tàng ngay

trong máu huyết của mình; kể từ lúc chấp chững biết đi trên bước đường trần đã có sự hiện hữu của dục, mình đâu có phải là đáng Chí Tôn Thích Ca Mâu Ni, bước chân đầu đời dính đầy cứt phân của chính mình tiểu tiện trây trét, chớ đâu phải như những đoá hoa sen nở rộ dưới chân Ngài.

Nhưng bây giờ mình đã có quê hương nguồn cội điển pháp để đi về, trên đường trở lại mình khoác lên vai chiếc áo của một hành giả thiên môn, thì phải có những hành động thể hiện là một người đang tu, ít nhất mình cũng biết điều hay lẽ phải để tu sửa thân tâm, biết công phu luyện đạo để trao dồi pháp lực, biết nghe băng giảng của Đức Thầy làm kim chỉ nam trên nẻo đường còn lại và cố luôn giữ gìn tâm ý thanh tịnh trên mỗi bước đi.

Cho nên mình phải cố gắng dùng để phụ lòng Trời Phật Tổ Thầy, cha mẹ đã nung đúc nuôi dưỡng trở thành một hành giả như bây giờ, nhiệm vụ duy nhất còn lại chỉ là tìm lại được và vượt lên chính mình, tìm lại cho được linh hồn đã mất bằng con đường đạo pháp mà mình đã chọn.

*Tham thiền nhập định tỏ ơn sâu
Đã mấy mùa qua lỡ nhịp cầu
Đánh mất hồn linh theo nghiệp thức
Nay bòn chút điển Mâu ni châu.*

TG: TSP.

THÔNG BÁO

(Thay thư mời)

- Đề đón chào xuân Nhâm Thìn _2012 sắp về trên mảnh đất hiền hòa của quê hương Việt Nam, Thiên Vô Vi “SỨC KHỎE & TÂM LINH” Việt Nam kính mời Quý Bạn Đạo tham dự khóa tu học:

“SỨC KHỎE & TÂM LINH” Kỳ 7 từ ngày 30/12/2011 đến ngày 05/1/2012 (Tức ngày mùng 06 tháng chạp đến ngày 12 tháng chạp năm TÂN MÃO 2011), tổ chức 7 ngày tại NHA TRANG & ĐÀ LẠT để cùng nhau ôn lại, chia sẻ kinh nghiệm, kết quả thực hành Thiền theo PLVVKHHBPP mà Đức Thầy Vĩ Kiên đã dìu dắt chúng ta.

- Đặc biệt chương trình khóa tu học kỳ này, nhằm nâng cao nhận thức sự hiểu biết về sức khỏe phòng chống bệnh tật của các Bạn Đạo Vô Vi, Ban Tổ Chức có mời đội ngũ Bác Sĩ khoa nội tiết tố của Trung Tâm Y Tế dự phòng tỉnh Khánh Hòa cùng tham dự và hội thảo về đề tài: BỆNH ĐÁI THÁO ĐƯỜNG (Đông y gọi là: TIÊU KHÁT)

- Dấu hiệu.
- Triệu chứng.
- Biện pháp điều trị.

- Buổi Hội Thảo này sẽ kết hợp kiểm tra đường huyết miễn phí 100% .

- Vậy kính mời Quý Bạn Đạo cùng thân quyến đến tham dự.

- Hạn chót đăng ký ngày 10/12/2011.

- Mong Quý Bạn Đạo đăng ký sớm để BTC tiện sắp xếp.

- Chi phí cho khóa tu học Trọn gói là : 2.200.000\$ (xe, khách sạn, ăn 3 buổi, 6 DVD Phóng sự Châu Âu: Ý, TÂY BAN NHA, PHÁP, ĐỨC ... (Florence / ITALY, Valencia / SPAIN, Ajaccio / FRANCE, Frankfurt / GERMANY ...)) + Quà lưu niệm + 20 lô xổ số ...

- Mọi chi tiết xin Quý Bạn Đạo vui lòng liên hệ :

1. Anh Lê Văn Điền (Nha Trang) : 01645540241;
2. Anh Trần văn Hiệp (Nha Trang) : 0168 950 0311;
3. Chị Nguyễn thị Duyên (Sóc Trăng) : 0902 624 884;
4. Chị Nguyễn thị Thanh (Tp HCM) : 0126 565 3832;
5. Chị Võ thị Lệ Thúy (Tp HCM) : 0909 496 0986;
6. Cô 3 Cửa (Tp HCM) : 083 7269 236;
7. Anh Nguyễn Anh Dũng (Hà Nội) : 0169 918 1081;
8. Anh Cao Phước Còn (Tiền Giang) : 0918 212 645;
9. Anh Kỳ (Đà Nẵng) : 0935 819 618;
10. Bác Thái (Huế) : 0905 793 781;

Mỹ Tho, ngày 21 tháng 10 năm 2011.

Thay mặt Ban Tổ Chức

Lương Y : CAO PHƯỚC CÒN

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 7 tháng 4 năm 1973

Thế cảnh nhơn sanh diễn tiến huyền
Minh tâm kiến tánh liễu tiền duyên
Âm dương tương hội đồng chung tiến
Sắc thể đảo điên sống ảo huyền

Cuộc đời thơ mộng nối liền
Tiền duyên tái hợp triền miên thế tình
Xét ra cũng bởi tại mình
Do nơi khởi điểm tạo tình thế sanh
Xem hình tỏ rõ kiếp căn
Mỗi người khác mặt ăn năn lần lần
Chuyển xoay xoay chuyển xa gần
Tầng cao tầng thấp tự lần tiến thăng
Mỗi căn mỗi quả mỗi phần
Thanh cao ô trược quây quần chuyển luân
Thiên đàng địa ngục xa gần
Cảm thông chơn chánh hợp phân thế tình
Xét trời xét đất xét mình
Bản thân ô trược thế tình đa đoan
Ai ai cũng muốn sướng sang
Trường sanh vĩnh cửu theo đàng hóa sanh
Người tu càng phải chuyên hành
Chuyên môn luyện pháp sớm thành chơn nhơn
Cơ năng bản thể quy hườn
Kim thanh hỏa thổ tiến hơn người phàm
Bộ đầu diễn hội phân đàm
Thế gian thanh trược chia làm hai nơi.

Luong Sĩ Hằng - Vi Kiên

ĐỊA NGỤC DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam
Minh Giải: Lương Sĩ Hằng

Hồi Ba Mươi Ba

ĐẠO ĐỊA NGỤC MOI TIM LẦN THỨ HAI

Tế Công Hoạt Phật
Giáng ngày 29 tháng 5 năm Đinh Tỵ (1977)

Thơ

*Vô tài mỗi phút đổ hiền tâm
Hủy bán tha nhân sử kiếm âm
Ác độc hoành hành chung thọ báo
Tru tâm địa ngục khiêu ai âm.*

Dịch

Kẻ ngu ghen ghét kẻ hiền tâm
Nói xấu bày mưu hại ngấm ngấm
Hành động bất nhân rồi quả báo
Hồn giam địa ngục khóc ngày đêm

Tế Phật: Thế gian có một loại người bản thân không có tài cán gì, thấy người khác có tài năng bèn đem lòng ghen ghét. Ngấm ngấm sử dụng mưu mô hiểm độc, bày trò thị phi, vạch lá tìm sâu nói xấu người này người nọ. Khi thấy kẻ khác tu không cùng tín ngưỡng với mình thì bày trò phỉ báng, dèm pha cho nên bị sa xuống Địa Ngục Moi Tim này. Cái hại đó là do lòng ghen ghét người hiền. Hôm nay chuẩn bị đạo âm ty, Dương Sinh mau sửa soạn lên đài sen.

Dương Sinh: Xin tuân lệnh, con đã sẵn sàng, mời ân sư khởi hành....

Tế Phật: Đã đến nơi, mau xuống đài sen.

Dương Sinh: Quả nhiên Địa Ngục Moi Tim đã hiện ra trước mắt.

Tế Phật: Hôm nay chúng ta không tới quây rầy Minh Vương, để tiết kiệm thời giờ cứ vào thẳng ngay Mười Sáu Ngục Moi Tim. Ngục Quan đã mở cửa ngục sẵn sàng nghênh đón chúng ta.

Dương Sinh: Vây mình hãy vào mau.

Ngục Quan: Hoan nghênh Tế Phật cùng Dương Thiện Sinh tới thăm. Xin mời hai vị vào trong quan sát sự tình.

Dương Sinh: Hình phạt các tội hồn ở địa ngục quả là rất đáng sợ, từ Đệ Nhất Điện mở đầu đến các địa ngục sau này, những điều mắt thấy tai nghe đều đã quá kinh hãi nhưng chẳng thể nào so sánh nổi. Vì hình phạt mà các tội hồn phải gánh chịu tại Ngục Moi Tim này nó rùng rợn gấp bội phần.

Ngục Quan: Tâm là chủ thể của người. Moi tim là hình phạt thống khổ không thể tả được. Trái tim mà bị hành hạ thì lục căn phải chấn động, cho nên nổi đau đớn không bút mực nào tả hết được.

Tế Phật: Chúng ta vào trong ngục phỏng vấn vài tội hồn để có thêm tài liệu.

Ngục Quan: Hai vị hãy chờ ở ngoài để tôi vào trong đem mấy tội hồn ra. Lệnh cho các Tướng Quân ngưng việc hành hình, lấy quạt hoàn hồn quạt cho tội hồn tỉnh lại để thấy rõ bộ mặt thật của họ.

Tướng Quân: Tuân lệnh.

Ngục Quan: Mau giải ra đây cho ta ba tội hồn để Tế Phật cùng Dương Thiện Sinh thuộc Thánh Hiền Đường ở Đài Trung hỏi rõ tội trạng để viết vào sách hầu khuyên răn người đời.

Tướng Quân: Đã tạm thả ba tội hồn, mau theo Ngục Quan ra ngoài cửa ngục.

Ngục Quan: Đây là Phật Sống Tế Công và Dương Thiện Sinh thuộc Thánh Hiền Đường ở dương gian, thầy trò bữa nay phụng chỉ đạo thăm âm ty để viết sách, mau khai hết những tội đã phạm lúc còn tại thế để làm tài liệu soạn sách khuyên đời.

Tội Hồn: Tôi lúc còn sống phục vụ tại một cơ quan, vì chưa lập được thành tích, thấy đồng sự thăng quan thì trong lòng sinh ra đố kỵ. Tôi oán viên quản lý đã bắt công, cho nên tôi luôn luôn tìm cách báo

thù. Do đó kiếm chuyện, lên tâu lên thượng cấp, lại còn vu cho kẻ này làm biếng, người kia ăn cắp để ám hại họ. Bốn năm về trước, tôi bị bệnh đau gan mà thối. Bị quỷ Vô Thường Hắc Bạch áp giải xuống giam tại địa ngục. Sau đó tôi bị đưa lên đài gương soi ác nghiệp để chiếu rõ lại những hành vi hại người của tôi khi trước, để rồi bị giao qua Ngũ Điện Sâm La Vương để thẩm xét. Tại đây Diêm Vương thấy tôi cả giận mắng là không có tài đã chẳng an phận lại còn đồ kỵ kẻ hiền tài, lập tâm ác độc hại người, do đó mới bắt tôi thụ hình. Ngày đêm bị quỷ cắt tim đau đớn đến xé gan đứt ruột. Lúc còn sống vì không tin nhân quả báo ứng, cho nên lúc chết tôi mới phải chịu cực hình.

Tế Phật: Ghen ghét kẻ hiền tài là đánh mất cái tâm. Mi đã phá hoại sự đoàn kết của tập thể thành ra một thứ ngựa hai đầu. Chúng sinh thường tôn trọng, noi theo người hiền tài mà học hỏi để thăng tiến. Nếu như sinh ra cái tâm đồ kỵ thì lúc chết sẽ bị moi tim như kẻ tội hèn này.

Ngục Quan: Tội hèn thứ hai mau thuật lại cho Dương Sinh nghe những hành vi phạm tội lúc còn tại thế.

Tội Hèn: Tôi sinh tiền là một Phật tử quy y cửa Phật, là cư sĩ tu tại gia, đọc rất nhiều kinh sách, nên gặp tín đồ các đạo khác tôi đều khinh thị, nhất là loại tín đồ của đạo Lão, tôi còn cho họ là thấp hèn vì lễ bái quỷ thần ngoại đạo tương lai sẽ không được siêu thăng. Có người đem kinh sách do Thánh Hiền Đường ấn tặng tôi, tôi đã không thèm đọc lại còn nói “*ma quỷ nhập vào người rồi vung bút loạn lên, đó là một thứ tà đạo*”. Lúc sống tôi đã phỉ báng các tôn giáo khác và cho rằng mình là kẻ giác ngộ Phật pháp vô lượng cao siêu, không ngờ sau khi chết đi đã không tới được Tây Phương Cực Lạc mà còn bị đày xuống âm phủ. Tôi chẳng được thần Hộ Pháp tới nghênh đón mà lại bị âm binh áp giải tới Ngũ Điện tổng giam vào ngục. Minh Vương thấy tôi lòng buồn giận mắng: “*Mi là quân phản bội đức Phật A Di Đà, lòng không có chút từ tâm, thân thụ giới, lòng còn oán hận phỉ báng tôn giáo khác, không ngộ Phật pháp bình đẳng. Đạo nào cũng có đường lối, giáo nào cũng có lý lẽ, chỉ cần tu hành lương thiện, không được phản pháp, làm việc ác đức đều là chính giáo. Mi biết Phật pháp vô lượng, thần thông quảng đại sao còn thỏa mạ đạo người, tự xưng mình là cao minh? Lúc sống cố chấp thiên*

kiến, tự cao, tự đại, mê cái ta nên sinh lòng phỉ báng pháp, phỉ báng đạo, phỉ báng giáo, Phật tính bị lu mờ nên phải sa xuống chốn này.” Mong đồng đạo của Phật, chớ học đòi sự sai quấy của tôi mà tạo ác nghiệp uổng phí một đời cùng rước lấy sự khổ tâm.

Tế Phật: Tâm Phật mi tối tăm mà mi đòi giảng Phật pháp, thật đáng tiếc! Chẳng những bị cắt tim bữa nay mà hôm khác còn bị xẻo lưỡi đau đớn.

Ngục Quan: Tội hèn thứ ba hãy mau khai rõ những hành vi sai lầm lúc còn tại thế.

Tội Hèn: Tôi lúc sống làm việc tại một đền hầu bóng, lúc đầu giữ nhiệm vụ ngồi đồng để tuyên hoá chúng sanh, Thánh Thần rất là linh ứng. Sau đó ông từ giữ đền không lưu tâm tới tôi, tôi thấy mỗi giá đồng vất vả quá mà chẳng đem lại ích lợi cụ thể nào nên mất hết tin tưởng. Tôi bèn nói với các tín hữu của đền là: “*Việc đồng bóng do người ngụy tạo, quý vị chớ có mê tín*”. Thiện nam tín nữ nghe nói vậy mất hết lòng tin, không tới đền học đạo tu thân nữa, tôi cũng bỏ luôn đền chẳng tới hầu bóng. Bảy năm sau tôi ngã bệnh thối, hồn bị âm binh áp giải tới Đế Ngũ Điện, Minh Vương mắng tôi: “*Mi là vai chính phụ đồng, trong đền dù không có quan tâm đến mi, mi cũng không nên phỉ báng thánh thần. Mi đã phạm lỗi lớn, vậy đây mi mười lăm năm ở Ngục Mối Tim sau đó sẽ giải qua địa ngục thụ hình*”. Thật hối cũng đã muộn, Tế Phật thương tình xin ân giảm giùm cho.

Tế Phật: Thần đồng bóng đại biểu Tiên Thánh, thế nhân không được nhạo báng, nghịch ý tội chẳng tha. Cơ bút là để khuyên đời, lại còn ứng vào thiên vận mà phở độ chúng sinh cho nên Đức Ngọc Đế ra sắc chỉ cho lập đền truyền đạo. Phỉ báng những đền đó tội rất nặng, không thể tha thứ. Đã tới giờ, Dương Sinh chuẩn bị trở lại Thánh Hiền Đường.

Dương Sinh: Đa tạ Ngục Quan và các vị Tướng Quân. Xin cáo từ.

Ngục Quan: Nếu như hai vị tới thăm bản ngục lần nữa thì hoan nghênh lắm.

Tế Phật: Địa Ngục Mối Tim này rất quan trọng, lần tới chúng tôi sẽ trở lại thăm.

Dương Sinh: Con đã sẵn sàng, mời ân sư trở lại Thánh Hiền Đường.

Tế Phật: Đã tới Thánh Hiền Đường, Dương Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

(còn tiếp)

